

Arrest

nr. 142 214 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 9 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 21 september 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beiden aan de verzoekster ter kennis gegeven op 10 oktober 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. DASSEN en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 maart 2007 dient de verzoekster bij de Belgische ambassade te Moskou een visumaanvraag type D in met het oog op een gezinshereniging met haar ouders in België. Zij wordt in het bezit gesteld van een visum type D, geldig van 1 mei 2008 tot en met 31 juli 2008. Op 22 juli 2008 wordt zij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat haar verblijf dekt tot

6 september 2008. Achtereenvolgens wordt zij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, geldig tot 1 september 2009 en tot 1 september 2010.

1.2. Op 26 oktober 2010 wordt aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing wordt een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze zaak is gekend onder het nr. 62 754.

1.3. Op 25 oktober 2011 dient de verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 21 september 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing die aan de verzoekster op 10 oktober 2012 ter kennis wordt gegeven. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Hoewel in de inventaris van de stukken naar een kopie van betrokkenes paspoort wordt verwezen, blijkt deze evenwel niet aan de inleidende aanvraag te zijn toegevoegd. Ook uit telefonisch contact met de vreemdelingendienst te Kontich op datum van 20.09.2012 blijkt dat zij in het kader van de huidige aanvraag art.9bis geen kopie van betrokkenes paspoort hebben ontvangen. Bijgevolg is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.

(…)”

1.4. Op 21 september 2012 wordt tevens aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die aan de verzoekster ter kennis wordt gegeven op 10 oktober 2012. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

In uitvoering van de beslissing van (...), gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de persoon die verklaart te heten :

(…)

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, ' Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven .

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

X 2°zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: Regelmatig verblijf verstreken sedert 02.09.2010.

(…)”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekster.

3. Ontvankelijkheid

Ambtshalve wijst de Raad er op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor hem gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer*, 2005-06, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS* 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting merkt de raadsvrouw van de verzoekster op dat de verzoekster op 19 februari 2014 in het bezit gesteld werd van een F-kaart, geldig tot 5 februari 2019. De verzoekster beschikt momenteel dus over verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Bijgevolg rijst de vraag welk nuttig effect er thans voor de verzoekster nog kan uitgaan van een eventuele vernietiging van de door haar bestreden beslissingen waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt en haar tevens bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten. De omstandigheid dat de verzoekster een F-kaart heeft ontvangen betekent immers dat zij een verblijfsrecht van onbepaalde duur heeft. Bovendien is dit verblijf een recht voor diegenen die zich in de wettelijk omschreven voorwaarden bevinden. Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet daarentegen is een gunst die verleend wordt wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris, gebruikmakend van zijn discretionaire bevoegdheid, daartoe besluit. Bovendien wordt zulke verblijfsmachtiging niet automatisch voor onbepaalde duur toegekend, maar is ook een tijdelijke verblijfsmachtiging mogelijk, die slechts verlengd wordt wanneer aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Het onbeperkt verblijfsrecht waarover de verzoekster thans beschikt, is dus een gunstiger verblijfsrechtelijk statuut dan de verblijfsmachtiging, al dan niet tijdelijk, die zij zou kunnen krijgen, mocht haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet middels de bestreden beslissing niet onontvankelijk zijn verklaard. Daarnaast is door het thans verkregen verblijfsrecht het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet opgeheven.

De raadsvrouw van de verzoekster stelt ter terechtzitting dat de verzoekster nog steeds belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen aangezien haar ouders, die erkende vluchtelingen zijn, en haar zus ondertussen de Belgische nationaliteit hebben, en zij zonder de bestreden beslissingen ook reeds de Belgische nationaliteit had kunnen hebben. De schorsing of de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan echter onmogelijk rechtstreeks aanleiding geven tot het verwerven van de Belgische nationaliteit. Het voordeel dat de verzoekster thans nastreeft, kan dus niet als een rechtstreeks belang worden beschouwd.

Aldus is het rechtstreeks belang bij de onderhavige vordering niet aangetoond.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN